

## ZARZĄDZENIE

Dnia 31 października 2023 r.

**Pismo z dnia 23 października 2023 r., adwokata P. M., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 26 października 2023 r., nazwane „zażalenie,” pozostawić w aktach spraw o sygnaturach: I ZB 71/22 i I ZO 132/23, bez podejmowania czynności procesowych.**

## UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 października 2023 r. sygn. akt I ZB 71/23, odrzucono wniosek adwokata P. M., działającego substytucji adwokata M. P., obrońcy P. J. - sędziego Sądu Rejonowego w O., z dnia 2 października 2023 r., który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 5 października 2023 r., o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu przez SSN Marka Motuka wyznaczonego do rozpoznania sprawy o sygnaturze akt I ZO 93/23 w przedmiocie wniosku o wyłączenie SSN Beaty Janiszewskiej i SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie o sygnaturze akt I ZB 14/23, której przedmiotem jest zbadanie spełnienia przez SSN Tomasza Demendeckiego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu w sprawie o sygnaturze akt II ZSG 4/22. W zarządzeniu zawarto pouczenie, iż nie przysługuje na nie zażalenie.

W dniu 26 października 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo z dnia 23 września 2023 r. adw. P. M. działającego z substytucji adwokata M. P. – obrońcy P. J. - sędziego Sądu Rejonowego w O., nazwane „zażaleniem”, którym zaskarża w/w zarządzenie zarzucając obrazę przepisów art. 16 § 1 k.p.k. w zw. art. 29 § 9 i § 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym – dalej u.SN, poprzez przyjęcie, że wniosek

z dnia 2 października 2023 r. jest niedopuszczalny, jako że nie dotyczy sędziego wyznaczonego do składu rozpoznającego, sprawę mieszczącą się w katalogu spraw z art. 29 § 6 u.SN, podczas gdy w zawiadomieniu z dnia 21 września 2023 r. Sąd Najwyższy pouczył obrońcę o możliwości złożenia wniosku o zbadanie spełnienia przez Sędziego Marka Motuka wymogów niezawisłości i bezstronności, tj. wniosku w trybie art. 29 § 6 u.SN, zaś takie pouczenie nie może skutkować ujemnymi skutkami procesowymi dla stron postępowania, co w konsekwencji doprowadziło do niezasadnego odrzucenia wniosku. Podnosząc ten zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Wbrew pogładowi Autora pisma nie przysługuje zażalenie na wydane w dniu 11 października 2023 r. zarządzenie o sygn. akt I ZB 71/23, którym odrzucono wniosek adwokata P. M., działającego substytucji adwokata M. P., obrońcy P. J. - sędziego Sądu Rejonowego w O., z dnia 2 października 2023 r., który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 5 października 2023 r., o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu przez SSN Marka Motuka wyznaczonego do rozpoznania sprawy o sygnaturze akt I ZO 93/23 w przedmiocie wniosku o wyłączenie SSN Beaty Janiszewskiej i SSN Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie o sygnaturze akt I ZB 14/23, której przedmiotem jest zbadanie spełnienia przez SSN Tomasza Demendeckiego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu w sprawie o sygnaturze akt II ZSG 4/22. Zgodzić się należy, iż w piśmie informującym o składzie w sprawie sygn. akt I ZO 93/23, wysłanym przez Sekretariat I Wydziału IOZ, błędnie poinformowano o możliwości złożenia wniosku o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu przez SSN Marka Motuka wyznaczonego do rozpoznania sprawy o sygnaturze akt I ZO 93/23. To błędne pouczenie nie może skutkować uruchomieniem postępowania wbrew treści art. 29 § 6 u.SN.

Wprawdzie odmowa przyjęcia środka odwoławczego jest w postępowaniu karnym zaskarżalna (art. 429 § 2 k.p.k.), a skoro do rozpoznania wniosku stosuje się przepisy o zażaleniu z procedury, w której wniosek taki został złożony, czyli w niniejszym wypadku procedury karnej, to można wywodzić, że na takie zarządzenie przysługuje środek zaskarżenia (stosowany odpowiednio art. 429 § 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 u.SN). Takiej koncepcji nie można jednak podzielić, gdyż ustawa wyłącza co do zasady możliwość wniesienia zażalenia na postanowienia i zarządzenia wydane przez Sąd Najwyższy (art. 426 § 1 k.p.k. także w związku z treścią art. 466 § 1 k.p.k. i art. 29 § 24 u.SN), chyba że

przepis szczególny wyraźnie przewiduje możliwość wniesienia zażalenia od zarządzenia czy postanowienia wydanego w najwyższej instancji sądowej. Ani przepis art. 429 § 2 k.p.k., ani przepisy u.SN, nie dają prawa stronie do złożenia zażalenia na tego rodzaju zarządzenia, jak wydane w niniejszej sprawie w dniu 11 października 2023 r.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, od wielu już lat, jednolicie, przyjmuje się, że wniesienie środka odwoławczego od orzeczenia, które jest z mocy ustawy niezaskarżalne nie może wywoływać skutków prawnych i inicjować postępowania o charakterze dwuinstancyjnym, zmierzającym do zbadania dopuszczalności wniesienia takiego środka przez pryzmat przepisów art. 429 k.p.k. i art. 430 k.p.k. Wypaczałoby to bowiem istotę postępowania odwoławczego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 lipca 1994 r., sygn. akt II KO 52/94, OSNKW 1994, z. 9 – 10, poz. 62, z dnia 22 marca 2000 r., sygn. akt V KZ 23/2000, z dnia 13 czerwca 2000 r., sygn. akt III KZ 61/2000, z dnia 18 lipca 2000 r., sygn. akt IV KZ 52/2000, z dnia 31 marca 2005 r., sygn. akt IV KZ 9/05, OSNKW 2005, z. 4, poz. 38, z dnia 9 sierpnia 2007 r., sygn. akt WZ 27/07). W takiej sytuacji pismo określone przez stronę jako „zażalenie” należy pozostawić w aktach sprawy w trybie administracyjno – porządkowym, bez nadawania mu biegu procesowego (por. np. zarządzenia: przewodniczącego Wydziału VI z dnia 5 listopada 2009 r., sygn. akt VI KZ 3/09 oraz sygn. akt VI KZ 4/09, przewodniczącego Wydziału I z dnia 6 grudnia 2010 r., sygn. akt WZ 55/10, upoważnionych sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2010 r., sygn. akt WZ 51/10 i z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt IV KZ 53/2).

[M. T.]

[ms]

